

מסרים לכל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

עוג מלך הבשן' (לב', לג')

יש אנשים שאינם חוסכים מחבריהם דברי שבח ומחמאות, וכאשר הם רואים בהם או בילדיהם או בבני משפחתם מעשי מופת, הם מפארים ומהללים אותם ומחמיאים להם בכל דברי שבח. לבד מהמעלה העצומה שיש בכך - המצווה שבין אדם לחברו שהם מקיימים, והאחדות והאהבה שהם משימים בכלל ישראל - צריך לדעת שזו גם סגולה לאריכות ימים. כן; מי שמחמיא לחברו, ידע שעין רואה ואוזן שומעת ובשמיים יאריכו בשל כך את ימיו ושנותיו. מקור לכך נמצא בתרגום ירושלמי (דברים ג' ב') שמסביר את הסיבה מדוע זכה עוג מלך הבשן באריכות ימים גדולה שכזו, שחי מתקופתו של נח ועד לתקופתו של משה רבינו. וכך נאמר שם: כיון שראה משה את עוג הרשע הזדעזע ופחד ממנו. אמר הלא זה הוא שהיה מתחסד בפני אברהם ושרה ואמר להם אתם דומים לאילנות שתולים על מעיינות מים לכן המתין לו הקב"ה והחיה אותו שנים רבות. דבר נפלא ראינו כאן! שבזכות המחמאות שאמר עוג לאברהם ושרה זכה לאריכות ימים. אם כן מדוע נהרג לבסוף דווקא בידי בני בניהם של אברהם ושרה? התשובה לכך היא שכהמשך למחמאות שאמר עוג לאברהם ושרה, הוסיף ואמר להם: 'ברם פירות לית הינון עבדין' (אמנם הם לא עושים פירות, כלומר אין להם ילדים. (עלינו לשבח)

להצלחה, יראת שמים. שלום בית. הצלחה בחינוך הילדים

שלמה בן מרים / חנה בת יפה. רות בת מרים / דוד בן שושנה. אליהו בן רובידא / מרים בת שמחה / אברהם בן מרים / נטע בת שרה.

יראת שמים והצלחה בכל

אביה בת חנה / עדיאל בן חנה / מאיר בן חנה / אורי בן חנה / מלאכי בן חנה.

לזכות זצוק"ל הרב מרדכי אליהו / לזכות זצוק"ל הרב אלעזר אבן חצירא

לע"נ דוד יהושוע בן תמר / ישעיה בן נעמי / שלמה בן סולטנה / שושנה בת בתיה / יוסף בן יהודה מרדכי בן יפת / בצלאל בן יפת / אסתר בת אסתר / מירה בת מלכה / מיכל בת צדיקה סעדה בת סליימן / כרמלה בת יחיא / שלום בן שלמה / שלום בן יחיא / יואל בן יחיא רומיה בת אברהם / רבקה בת תמר / פנינה בת יחיא / לירז בת מירב / שלום בן דוד ניסים בן יחיא / דוד בן סעיר / ג'זל בת יחיא / חממה בת יחיא / סליימן בן דוד / יורם בן מרים מחפוד בן יחיא / בדרה בת אברהם / יפה בת מזל / דוד בן שלמה / יצחק בן אברהם

פינת חזל"כ

תוספת אבלות מראש חודש

בנוסף לאבלות שהתחילה ביז' תמוז נוהגים תוספת אבלות מיום ראשון (לאחר ראש חודש אב שחל בשבת) כמפורט בהמשך:
לספרדים ותימנים:

- לא מתחננים, וממעטים בקניות של שמחה.
- לא אוכלים בשר ולא שותים יין. (מנהג תימן לאכול בשר עד ערב תשעה באב.)
- לא תופרים, לא קונים ולא לובשים בגדים ונעליים חדשים.
- לא צובעים את הבית, לא בונים גינות ותוספות שאינן נחוצות ביותר.
- לאשכנזים:
- ממעטים בקניות של שמחה.
- לא מכבסים, לא שולחים בגדים למכבסה ולא לובשים בגדים מכובסים.
- לא אוכלים בשר ולא שותים יין. (למעט מקרים מיוחדים שיפורטו בהמשך)
- לא מתקלחים אפילו לא במים קרים. (למעט מקרים מיוחדים שיפורטו בהמשך)
- לא תופרים, לא קונים ולא לובשים, בגדים ונעליים חדשים.
- לא צובעים את הבית לא בונים גינות ותוספות שאינן נחוצות ביותר.

הפרסים בחינוך

האם להשתמש בפרסים? מה מקומו של הפרס בחינוך? מה דעת חכמים על פרסים? האם הפרס לא יוצר תלות? איזה פרסים נבטיח? על מה נבטיח פרסים? על כך נכתוב אי"ה בשבועות הקרובים... ישנם ילדים ממושמצעים, צייתנים, שמבצעים את כל המוטל עליהם ללא צורך בתזכורות. ילדים אידיאליים. לעומת זאת ישנם ילדים שקשה להם לקבל מרות. לא אוהבים לשתף פעולה, לא מסוגלים או לא רוצים להתאמץ. מה עושים אתם? **ישנן שתי שיטות.**

א: הפעלת כוח. ההורה נוקט אמצעים תקיפים: עונשים, עלבונות, צעקות. למעשה שיטת פעולה זו מראה על חולשה של ההורה. כשהוא לחוץ, הוא צועק מעליב ומעניש. החיים הוכיחו ששיטה זו אינה יעילה. כי הילד לא יקבל מרות בדרך זו. הוא יתמרד, זה יפגע בביטחון העצמי ובדימוי העצמי שלו, ויהרוס את מערכת הקשרים הורה – ילד.
ב: שיטת העידוד והתיגמול – שיטת הפרסים.

מה דעת חכמים על פרסים? הרמב"ם מלמד שהדרגה הגבוהה ביותר בקיום מצוות זה קיומם מתוך אהבת ה'. ומה יעשה מי שעדיין לא הגיע לדרגה גבוהה זו? לאחד כזה צריך ללמד ולהדגיש את השכר המיועד לעובדי ה', ואת העונש לעוברי מצוותיו, ומתוך שלא לשמה יבוא לשמה. היסוד לכל: רווח אישי הוא מנוף גדול וכביר ולהגביר מוטיבציה. שיטת הפרסים עובדת על רווח אישי ומגבירה את המוטיבציה להשתנות.... המשך אי"ה בשבועות הקרובים.

שבת שלום. שושנה

להצלחת: אברהם בן בלוריה / טובה רחל בת מרים שמחה

סיפור לשבת

סיפור מעניין

שלשה ידידים הגיעו לניו-יורק הסואנת. חיפשו מקום מגורים ליד מקום העבודה. בלית ברירה שכרו דירה קטנה בקומה 60 בבניין מגורים גדול. נחמה מועטת היתה המעלית שדאגה להעלותם בכל ערב בשובם מעבודתם לקומה השישית. היה ליל שישי לאחר שבוע עמוס ומייגע. חזרו החברים בשעת ערב מאוחרת לביתם גופם היה זקוק למעט מנוחה לחלץ את עצמותיהם העייפות. והנה אך קרבו אל המעלית חשכו עיניהם פתק קטן הכריז: 'המעלית מושבתת עקב תקלה טכנית!'

הביטו האחד בעיני רעהו והחיוורון דיבר יותר ממילים לעלות ברגל ששים קומות זה לא דבר פשוט בכלל. ישבו השלושה וטיכסו עצה. אט אט התגבשה החלטה. בעשרים הקומות הראשונות יספר אחד מהם בדיחות וסיפורים משעשעים שיסיחו את דעתם מהמאמץ הקשה. בעשרים הקומות הבאות ישורר אחד מהם שירים ופיוטים נעימים לאוזן. ובעשרים הקומות העליונות יספר השלישי דברים עצובים שקרו בעולם וכך מתוך היגון ישכח הקושי של העליה.

ואכן כך היה! בעשרים הקומות הראשונות צחקו וצחקו עד לא הרגישו בקושי של העליה. בעשרים הקומות האמצעיות נהנו מהשירים והפיוטים, ובהמשך נאנחו אנחות השוברות לב ודמעות עמדו בעיניהם מהסיפורים העצובים ששמעו. והנה בהגיעם לקראת הסוף ממש הזדקף לפתע בעל הסיפורים העצובים ואמר: 'אין לי יותר סיפורים!'

לחצו עליו חבריו שינסה בכל זאת להיזכר באיזה סיפור עצוב. חשב הלה ובסוף אמר: 'אכן מצאתי דבר עצוב יותר מכל הסיפורים שאמרת לי עד כה, מהו? שאלו חבריו בדריכות? 'שכחתי את המפתחות למטה ועלינו לרדת ולעלות שוב.' השיב הלה...

הנמשל הוא חיי האדם. עשרים הקומות הראשונות הם עשרים השנים הראשונות בהם צוחקים ומחייכים. בעשרים השנים הבאות שרים ומפייטים (נולדים ילדים ושאר שמחות). עשרים השנים הבאות שנים של צער בעיות בריאות וכדו'... אך אוי לו לאדם שיגמור את סיפור חייו בלא שהביא איתו את המפתחות לגן העדן שלו, ויצטרך לחזור למטה שוב ולהתחיל מהתחלה.

שבת שלום!

לרפואת

נאוה בת מרים / אברהם בן נאוה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו
מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר
חיה בת רחל / נתנאל בן עמנואל / טובה רחל בת מרים שמחה / סעדה בת בדרה
שלום בן סליימן / רחל בת חנה תנינה / זכריה בן דוד / מרים בת יצחק.

לזיווג הגון

נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברם / ידידה בת בתיה / טל בן בתיה / נתנאל בן בתיה
שמואל בן עליזה / אודליה יונה בת מרים / נתנאל אליהו בן שושנה.

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאוה / מלאכי בן נאוה / ידידיה בן נאוה / אחיה בן נאוה
נאוה בת מרים / טוהר בת נאוה / נעמה בת נאוה